

ÜYELERİMİZİ TANIYALIM

Ümit AKSOY

Emekli Emniyet Müdürü

- **Kendinizi Tanıtır Mısınız:** Ümit AKSOY: 19.2.1946 tarihinde Malatya' da doğdum, Kahramanmaraş Elbistan nüfusuna kayıtlıyım. Ortaokula kadar Malatya'da okudum.

Polis Koleji ve Akademisi Mezuniyet Yılı: Polis Kolejli mezuniyet 1966, Polis Enstitüsü (sonra Akademi)1969.

- **Nerelerde Çalıştınız:** Emniyet Genel Müdürlüğü (Personel, Merkez Narkotik Şube), Alanya Emniyet Amirliği, Antalya, Erzurum, Kastamonu, Manisa, Elazığ ve Emniyet Genel Müdürlüğü
- **Nerede Yaşıyorsunuz:** Halen, kışları Ankara, yazları Dikili/Polyak'ta yaşıyorum. Evliyim. 3 çocuğum, 4 torunum var.
- **Mesleki Bir Anı:** İki küçük anı:

1-12 Eylül den sonra Antalya da Siyasi Şube Müdürlüğü görevi verildi. Şubenin o zamanki durumu çalışma şartları imkân ve kabiliyetlerine girmeyeceğim. Zaten o yüzden soruşturma gözaltı ve nezarethane işlemleri genelde Jandarma Alay komutanlığı bünyesinde polisin de iştirakiyle yürütülürdü.

Bir gün Antalya Sıkıyönetim Komutan Yardımcısı (Malum Bölge Komutanlığı dışında illerdeki Sıkıyönetim Komutanlıkları bu sıfatla görev yapıyorlardı) seni çağırıyor dediler. Gittim. Masasındaki bir dosyayı bana göstererek göz atmamı istedi. Baktığımda büyük bir kamu kurumu bölge müdürlüğünde 12 Eylül'den önceki tarihlerde kurum içerisinde, bölge kompleksi içerisinde çeşitli tarihlerde dağıtılan bildiriler, çeşitli yerlere yapıştırılan afişler vs üzerlerine tek tek tarihler, kimler tarafından dağıtıldığı, yapıştırıldığı, kimlerin gördüğü, kimlerin göz yumduğu bir bir not edilmiş, bir parmak kalınlığında dosya olduğunu gördüm. Bana, dosyayı alıp adı geçenler hakkında işlem başlatmamı istedi. Dosyayı şubeden genç Orta(K)'dan yeni mezun bir komisere verdim.Bu iş şubede

yapılabilecek olduğundan ertesi gün dosyada ismi geçenler alınıp 5.kattaki şube koridoruna toplandılar.Koridor aşağı yukarı bir uçtan bir uca doldu.Benim odam 5.katta sol koridorda ,soldaki son oda idi.Hemen yanımdaki oda da arşiv olarak tanımlanan odaydı ve şubede geçmişe ait kişilere,olaylara ait bilgi eksikliği olduğu için oraya eski dosyalardaki olay ve kişi bilgilerini birer fiş karteks haline getirmesi için genç bir memur vermiştim. Dolayısıyla yazın Antalya sıcağında memur kapı pencere açık şekilde çalışıyordu. Henüz çalışmalar başlamıştı ki, öğleden sonra yandaki arşiv odasından yüksek bir tok sesi, akabinde de pat diye bir ses yankılandı ve koridorda bir telaş başladı. Derhal çıkıp neler oluyor, dediğimde: Getirilenler içindeki C.G isimli 25-30 yaşlarındaki şahsın açık olan arşiv odasına girip bir dosya kâğıdı rica ettiği, memurun verdiği kâğıda, kurumdan alacağı bir ödeneğin filan kişi tarafından alınmasını belirten bir vekâletname gibi bir cümle yazıp, akabinde kendisini açık olan pencereden aşağıya attığı anlaşıldı. Tabii bu olay bizi üzdü, rahatsız etti. Birincisi, işlediği kusurla belki hafif bir cezayla atlabilecekken, kendisi için kestiği ceza çok ağır ve dengesizdi, belli ki, bir depresyon sonucu bu kararı vermişti. İkincisi ise, hassas bir dönemde bu vakanın emniyet binasında meydana gelmesiydi. Üzülmemek de, rahatsız olmamak da mümkün değildi.

2-Bilindiği gibi, Polis Gazeteciyle, Gazeteci Polisle iyi geçinmeye çalışır. Özellikle polis muhabirleri polisle adeta göbekten bağlı gibidir. Birçok zaman olay mahalline polisten bile erken ulaşır, doğru yanlış ne bulurlarsa bir an evvel ele geçirmeye ve kullanmaya çalışırlar. Genellikle bilgilerin nasıl kullanılması gerektiği hususunda uzlaşılr. Bazı hallerde ise sizin verdiklerinizle onların algıladığı, gördüğü, görmek istediği bambaşka şeyler ortaya çıkar. Bu yüzden zaman zaman biri birinden kırılmalar küsmeler yaşanır. Mümkün olduğunca her iki taraf da biran önce bu kırgınlığın ortadan kalkması için çaba sarf eder. Zannedirim 1990 veya 1991yılı idi. Manisa’ da Asayiş Şube Müdürü olarak görev yapıyordum. İl Emniyet Müdürümüz Sn. Hüdaverdi Bıyıklı idi. Aşağı yukarı her hafta karakol amirleri, şube müdürleri, birim amirleri ile birlikte değerlendirme, icraatlar, talimat gibi hususlarda toplantılar düzenlenir, başarılı bazı personel onore edilirdi. Huzurda iş ocaklarında, dernekten temin edilen küçük meblağlar bir zarf içerisinde ödül olarak verilirdi. Bir gün bana: “Yarınki toplantıya gazetecileri de çağır, biraz kuru pasta meşrubat da ayarlayın şu aradaki soğukluğu kaldırmaya vesile olsun”, dedi. ÇağırDIM. Ertesi gün toplantı yapıldı, o dönemde başarılı çalışmaları görülen personele ödülleri verildi her şey normal seyrinde geçti, gün bitti. Sabahleyin şubeye gelir gelmez, Emniyet Müdürü acele seni çağırıyor, dediler. Odasına gittiğimde, masasının arkasında ayakta iki elini masanın iki başına bastırılmış, masadaki tam sayfa açık gazeteye hayret ve hiddetle bakıyordu. Masaya yaklaştığımda gazeteyi göstererek 'bu ne" ,dedi. Masada Yeni Asır Gazetesi vardı ve gazetede Sürmanşetten en büyük puntolarla başlık şuydu **“POLİSE SADAKA”** . Tabii bu haberi gerek kendi camiasında gerek biz emniyet mensupları tarafından pek fazla güvenilemeyen, ne zaman ne yapacağı kestirilemeyen **“p.. Ahmet”** lakabıyla bilinen gazeteci yapmıştı.Toplantıda,ödüllendirme esnasında,ödül verilen personelin peşine takılıp,münasip lisanla zarflara bakarak bu haberi yapmış, gazete idaresi de haberi sürmanşetten vermeyi uygun bulmuştu. **Gazetecinin görmek istediği manşet haber buydu.**